

[Ministeren for skatter og afgifter]

den påtænkte værdistigningsskat kun inddrager en del af den afgiftspligtige værdistigning.

Til *arbejdsministeren* (8/11 78) af:

Glistrup (FP):

»Vil ministeren kommentere oplysningen om, at Danmark, der har ca. 2 pct. af EFs befolkning, tegner sig for knap 3 pct. af EFs arbejdsløse og 10 pct. af de understøttelsesbeløb, der udbetales?«

(Spm. nr. 198).

Begrundelse.

Baggrunden for spørgsmålet er følgende notits i Det ny Notat for 3. november 1978: Socialkommissær Vredeling har udtalt, at understøttelsen bør bruges til at fremme beskæftigelsen. I samme åndedrag påpegede han, at de ni nu udbetaler ca. 120 mia kr. om året i understøttelse.

Hele 10 pct. af understøttelsen går til arbejdsløse i Danmark, som ellers kun tegner sig for knap 3 pct. af EFs arbejdsløshedskø.

Besvarelse (21/11 78):

Arbejdsministeren (Auken):

Det er en kendt sag, at det er forbundet med store vanskeligheder at foretage seriøse sammenligninger på internationalt plan på grund af bl. a. forskelle i lovgivning, administrativ praksis, anvendte definitioner etc. i de enkelte lande.

Man skal derfor udvise den største varsomhed med hensyn til at sammenligne statistiske opgørelser på et bestemt område, idet forståelsen og bedømmelsen af de talmæssige opgørelser kun kan opnås ved nærmere redegørelser for, hvilke begreber og afgrænsninger der anvendes i de af de enkelte lande anvendte statistikker.

En redegørelse for disse forhold kompliceres, når der som i det foreliggende tilfælde foretages sammenstillinger af talmæssige opgørelser, der er vildledende eller direkte forkerte. Det er således ikke korrekt, når det i spørgsmålet og begrundelsen for spørgsmålet anføres, at 10 pct. af arbejdsløshedsydelserne, der udbetales inden for EF, går til danske arbejdsløse.

Den procentsats på 10, der er nævnt, svarer imidlertid til den andel, der i Danmark anvendes til arbejdsløshedsydelse af de samlede danske sociale ydelser. Det kan oplyses, at for samtlige EF-lande under ét udgør denne andel 4,3 pct., men der er tale om meget store variationer mellem de enkelte lande.

Til belysning af hele dette komplicerede område skal jeg blot fremhæve nogle enkelte forhold, der har stor betydning ved sammenligninger på det sociale område mellem de enkelte lande inden for EF.

Kredsen af personer, der betragtes som arbejdsløse og er berettiget til arbejdsløshedsydelse, er videre i Danmark end i andre lande. Endvidere kan peges på, at ydelser til arbejdsløse i andre lande i videre omfang end herhjemme ydes under andre poster på de sociale budgetter, f. eks. som følge af tidsmæssige begrænsninger i retten til at modtage arbejdsløshedsydelse.

Som eksempel på ydelser, der herhjemme rubriceres som arbejdsløshedsydelse, men i andre lande konteres anderledes, kan nævnes ydelser i tilfælde af afbrudt beskæftigelse (f. eks. ved vejrligsarbejdsløshed inden for byggeriet). I Forbundsrepublikken Tyskland opføres ydelser af denne art under »arbejdsformidling« i stedet for under »arbejdsløshed«.

At Danmark i øvrigt i forhold til de øvrige EF-lande har et højt niveau for dækning af indkomsttab under arbejdsløshed, er vel ikke unaturligt i betragtning af, at vi har det højeste bruttonationalprodukt pr. erhvervsaktiv.

Et højt ydelsesniveau ses heller ikke at være i modstrid med bestræbelserne for at fremme beskæftigelsen. Det fremgår tværtimod af intentionerne bag beskæftigelsesplanen, at synspunktet om at substituere arbejdsløshedsydelsen med beskæftigelsesfremmende ydelser har været et fremherskende træk. En forstærket indsats til arbejdsløshedsbekæmpelse vil imidlertid kun i begrænset omfang fremgå af de sociale budgetter.

Til *arbejdsministeren* (9/11 78) af:

Bolvig (RV):

»Vil ministeren iværksætte en undersøgelse af de mange overtrædelser og påståede overtrædelser af forskellige arbejdsmarkedslove, der har fundet sted i forbindelse med børns aftenarbejde i Hirtshals?«

(Spm. nr. 212).